

РЕШЕНИЕ

№ 2742

гр. Варна, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Моника Жекова

при участието на секретаря Христина Ив. Х.ва
като разгледа докладваното от Моника Жекова Гражданско дело № 20233110102270 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното :

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, предявена във ВРС, заведена под вх.рег. № 14475/23.02.2023 г. от **ищцата И. И. П., ЕГН *******, с постоянен адрес: *******, чрез процесуален представител - адвокат от АК Варна **Р. Р.**, със съдебен адрес: ******* **против** ответното дружество „Д. - О. З.“ ЕАД, ЕИК *******, със седалище и адрес на управление *******.

Ищцата е основала исковата си молба на следните твърдени правно релевантни факти и обстоятелства:

На 05.07.2021 г. между ответното дружество и ищцата бил сключен застрахователен договор по застраховка „КАСКО“ по отношение на следното МПС - лек автомобил „****“ с рег. № *******. Този факт се удостоверявал от застрахователна полица № 440121031034387. Съобразно посоченото в посочената полица, същата била със срок на действие от една година и започвала да действа считано от 13.07.2021 г. до 12.07.2022 г. Твърди се, че лекия автомобил е собствен на ищцата и че към датата на сключване на застрахователния договор, съобразно изискванията на застрахователното дружество, била определена застрахователна стойност на автомобила в размер на 4700 лв., при дължима застрахователна премия в размер на 360,65 лв. Ищцата сочи в исковата си молба, че по време на действие на застрахователния договор възникнало застрахователно събитие, в следствие на което били причинени увреждания на детайли на МПС - л.а. „****“ с рег. № *******.

На 27.04.2022 г., в гр.Варна, на паркинга на улица *******, при пристъпване към

управление на лекия автомобил , ищцата установила, че предната дясна врата на лекия й автомобил е счупена, като счупването не било налично преди това . За настъпилото застрахователно събитие ищцата своевременно уведомила ответното застрахователно дружество, като предявила претенция по застраховка „КАСКО +“ за образуване на щета , оглед на автомобила и отстраняване на щетите по л.а., вследствие на което била образувана застрахователна щета № 440010312203002/28.04.2022 г. На 28.04.2022г. бил извършен оглед на автомобила от страна на служители на застрахователната компания, за който бил съставен протокол и отразени щетите по л.а. Съобразно заключението на експертите при застрахователя , по л.а. на ищцата били налице следните увреждания: Предна дясна врата ПВЦ - посочено за подмяна и боядисване. Ищцата е изложила твърдението , че на 03.05.2022 г. по посочената от ищцата банкова сметка, от страна на ответното дружество по застрахователната претенция й била заплатена сума в размер на 242,48 лв. След извършено проучване сред сервиси за стойността на ремонта, необходим да бъдат отстранени щетите по л. а. , изразяващи се в подмяна и боядисване на предна дясна врата , ищцата установила, че необходимата сума е по-голяма от размера на изплатен от застрахователно обезщетение. При установения от ищцата размер на средна пазарна стойност за отстраняване на щетите от 740 лв. и изплатен от ответника размер от 242,48 лв., ищцата е пресметнала , че се получава разлика от 497 лв. Според ищцата ответникът към настоящия момент с плащането на сумата от 242,48 лв. е извършил признание на основателността на дължимото обезщетение, като спорен момент , приема ищцата, че е единствено дължимия се размер на застрахователно обезщетение.

Предвид изложеното, ищцата е отправила искането си до съда : Да бъде постановено Решение , по силата на което ответникът да бъде осъден да й заплати сумата от **50 лева** (петдесет лева) - представляваща **ЧАСТИЧЕН иск от общо сумата от 497 лева** (четиристотин деветдесет и седем лева) - представляваща остатък от неизплатено застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на предна дясна врата на лек автомобил *** с рег. № **, причинени в резултат на настъпило застрахователно събитие по застрахователен договор с полица № 440121031031034387, по застраховка „Каско +“ и образувана застрахователна щета № 44010312203002/28.04.2022 г., **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - **23.02.2023 г.**, до окончателното изплащане на задължението.

Ищцата желае и да й бъдат присъдени сторените по делото съдебно - деловодни разноски. В исковата молба ищцата е направила доказателствени искания. В изпълнение на разпоредбата на чл.127, ал.4 ГПК ищцата е посочила, че желае плащането на претендираното застрахователно обезщетение за бъде извършено по банков път, по посочената на страница последна от исковата молба банкова сметка.

В срока по чл. 131 ГПК ответното дружество, чрез надлежно упълномощен процесуален представител - юрисконсулт И. Д. изразява становище за допустимост , но неоснователност на иска, като оспорва иска изцяло - както по основание, така и по

размер.

Ответното дружество счита, че изплатеното от него към ищцата обезщетение в размер на **242,48 лв.** е напълно достатъчно за репарирание на претърпените вреди.

Ответникът сочи, че от негова страна е бил изготвен опис - заключение по щета № 44010312203002/28.04.2022г., извършена калкулация, с която било изчислено на основата на средни пазарни цени сумата за обезщетение.

Съобразно изложеното, ответното дружество моли съдът да постанови Решение, с което да **отхвърли** предявения иск като неоснователен и недоказан, а в условията на **евентуалност**, ако съдът счете иска за основателен, да **бъде редуциран размера** на иска като прекомерен. Ответникът желае присъждане на сторените по делото разноски, вкл. и за юрисконсултско възнаграждение. В отговора ответникът не се е противопоставил по делото да бъдат приети представените от ищцата доказателства, не е изразено становище по искането за допускане на САТЕ, не са направени доказателствени искания.

В проведеното по делото **открито съдебно заседание от 14.07.2023г.** съдът е приел, че предприето от страна на ищцата, чрез адв.Р.Р. изменение на иска е процесуално допустимо и не би затруднило защитата на ответника, поради което и **допуснато изменение** на предявените от **И. И. П., ЕГН ******* срещу „Д. - О. З.“ ЕАД, ЕИК *** искове, **като същите се считат за предявени от датата на депозиране на исковата молба в съда - 23.02.2023 г. в пълен размер** (а не като частичен иск) за сумата от **514,00 лв. (петстотин и четиринадесет лева)**, представляваща неизплатено застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на предна дясна врата на лек автомобил *** с рег. № ***, причинени в резултат на настъпило застрахователно събитие по застрахователен договор с полица №440121031031034387, по застраховка „Каско +“ и образувана застрахователна щета № 44010312203002/28.04.2022 г., **ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - 23.02.2023 г. до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 214, ал. 1 от ГПК.**

В същото съдебно заседание процесуалният представител на ищцата - адвокат Р.Р. моли съда да уважи предявения иск. Моли да бъдат присъдени сторените по делото разноски и моли, с оглед оказаната безплатна адвокатска помощ, на осн. чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, да му бъде присъдено адвокатско възнаграждение.

Ответната страна- редовно уведомена за открито съдебно заседание - не изпраща представител.

СЪДЪТ, след като взе предвид представените по делото доказателства - по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от **ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:**

Приобщени по делото са писмени доказателства, а именно: представените с исковата молба заверени копия на : комбинирана застрахователна полица №

440121031034387/05.07.2021 г.; уведомление за щета 44010312203002 по полица 440121031034387 Каско + от 28.04.2022 г.; документи по претенция 44010312203002/28.04.2022 г.; опис-заключение по щета 44010312203002/28.04.2022 г.; и свидетелство за регистрация - част I № 009381977.Цитираните по - горе писмени доказателства ангажирани от ищцата **не са оспорени** от ответника, а по същество от същите се установяват и доказват фактите и обстоятелствата твърдени в исковата молба свързани с наличието на застрахователно събитие , характера и вида на нанесените от застрахователното събитие имуществени щети по автомобила на ищцата и изплащане на застрахователно обезщетение от ответника в сочения и от двете страни размер.

Спорния по делото въпрос е само един : каква е действителната стойност на щетите по л.а. на ищцата.

За изясняване на фактичестката страна на спора и за правилно определяне на размера на имуществените щети по л.а. на ищцата по делото е допусната , изготвена и изслушана съдебно -техническа експертиза, възложена на вещото лице инж. Х. К. .

Видно от САТЕ, вещото лице е вписало обстоятелствата по делото - твърденията на ищцата изложени в исковата молба, кореспондиращи и с писмените доказателства за да даде отговор на въпрос каква е пазарната стойност на необходимите разходи за възстановяване на увреденият детайл - предна дясна врата на л.а. *** с рег. № ***. Въз основа на изложените в табличен вид данни от в.л. К. на страница 3 и 4 от заключението по САТЕ е видно, е пазарната стойност на необходимите разходи за възстановяване на увредените детайли в автосервизи непритежаващи сертификат за качество е 757,26 лв. с ДДС, а в автосервизите притежаващи сертификат за качество 1049, 22 лв. с ДДС .Средната пазарна стойност на необходимите разходи за възстановяване на увредения детайл - предна дясна врата на л.а. *** с рег. № *** , за извършване на ремонта в автосервизи непритежаващи сертификат за качество и както и такива, притежаващи подобен сертификат е **903,24 лв.**

Предвид така установеното от фактичестка страна, съдът достига до следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Предявените по делото искове намират правното си основание в чл. 405, ал. 1 от КЗ (НОВ) – (аналог на чл. 208 ал.1 КЗ (отменен), вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.Исковите претенции са допустими и по тях съдът дължи произнасяне по същество. С доклада по делото съдът е отделил безспорните факти и обстоятелства, които не се нуждаят от доказване и е разпределил тежестта на доказване между страните както следва : СТРАНИТЕ признават следните права и обстоятелства: Договорна обвързаност между ищеца и ответника по силата на застрахователен договор, изплащане на застрахователно обезщетение в размер на **242,48 лв. от ответника към ищцата, след изготвяне на опис - заключение по щета № **44010312203002/28.04.2022г.**, извършен калкулация от страна на ответника , поради което на осн. **чл.146, ал.1 т.4 ГПК** съдът е приел за **безспорни и ненуждаещи се** от доказване горните факти и обстоятелства.**Доказателствената тежест** между страните с доклада по делото е била разпределена както следва : в съответствие с разпоредбата на чл.154 ГПК всяка една от**

страните е следвало да установи и докаже фактите и обстоятелствата, от които черпи за себе си положителни права. В тежест на **ищцовата страна** съдът е възложил да установи и докаже: 1. Настъпването на процесното застрахователно събитие; 2. Изпълнение от страна на ищцата на установените с ОУ, към момента на сключване на застрахователния договор, задължения във връзка с настъпването на застрахователно събитие; 3. Размера на претенцията си. В тежест на **ответната страна** съдът е възложил да установи и да докаже: Възведените в отговора **възражения** за неоснователност на иска, а именно твърденията си, че с изплащане на сумата от на 242,48 лв. ответникът - застраховател изцяло, пълно и точно е изпълнил задълженията си към ищцата във връзка със застраховката „Каско плюс“ и по повод настъпилото застрахователно събитие. В тежест на същата страна е възложено и да установи и докаже възраженията си, наведени в условия на **евентуалност**, за прекомерно завишаване на претенцията по размер. **По отношение на акцесорната претенция** за заплащане на **законна лихва**, съдът е указал на ищцата, че носи доказателствената тежест да установи и докаже, че ответникът е изпаднал в забава по см. на чл. 86, ал. 1 ЗЗД, датата на която е изпаднал в забава а ответникът е следвало да ангажира правоизключващи възражения. С доклада по делото съдът е указал на ответника, че **не сочи доказателства** затова ,че искът е прекомерно завишен по размер.

При така разпределената тежест на доказване, на база събраните по делото доказателства, съдът достига до извода от правна страна за основателност и доказаност на предявения главен иск ведно с акцесорното искане с правно основание чл. 86, ал.1 ЗЗД . Както бе посочено и по-горе безспорно е и е доказано, че към 27 .04.2022 г. по отношение на лек автомобил марка *** с рег. № *** бил налице валидно сключен договор за застраховка „Каско плюс“ при ответника, обективиран в полица № 440121031034387 , че на 27.04.2022 г. в гр.Варна, на ул.Струга 23 ., по указания от ищцата в исковата молба начин, е настъпило застрахователно събитие , при което е бил увреден детайл по застрахованото МПС, вкл. и че ответникът след извършен оглед и опис заключение по щета № 44010312203002/28.04.2022г., е определил и изплатил на ИЩЦАТА размер на застрахователно обезщетение 242,48 лв. Според заключението на вещото лице инж.К. по допуснатата САТЕ (приобщено по делото на л. 42 - 46 , неоспорено от страните) , стойността на щетите възлиза по процесния л.а. не възлиза на 242,48 лв., а на общо 903,24 лв. Разликата между средната пазарна стойност на щетите по л.а. от 903,24 лв. и изплатеното обезщетение от 242,48 лв. е точно 660,76 лв. Разликата между определената от в.л.К. средна пазарна стойност на щетите по л.а. в автосервизи, които не притежават сертификат за качество от 757,26 лв. и изплатеното на ищцата застрахователно обезщетение от 242,48 лв. е 514,78 лв. - т.е. - цената на изменения окончателен иск от 514.00 лв.(с разлика от 78 стотинки) При така изложеното по-горе, кредитирайки напълно заключението на в.л. инж.К., като обективно и компетентно дадено, съдът прави извод от правна страна, че предявеният от ищцата иск е доказан и по основание и по размер .

За да изведе извода за основателност и доказаност на предявения осъдителен

иск, съдът се спира и на анализ на относимата правна уредба на правоотношенията между страните . Съгласно разпоредбата на чл. 208, ал.1 от КЗ (отменен) при настъпване на застрахователното събитие, **застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок. Срокът не може да бъде по-дълъг от 15 дни и започва да тече от деня, в който застрахованият е изпълнил задълженията си по чл. 206, ал. 1 или 2 и чл. 207, ал. 3, които съответно се изразяват в това, че при настъпване на застрахователното събитие застрахованият е длъжен в 7-дневен срок от узнаването да уведоми застрахователя, освен ако в договора е предвиден друг подходящ срок, който не може да бъде по-кратък от три дни от узнаването. При настъпване на застрахователното събитие застрахованият е длъжен да допусне застрахователя за извършване на оглед на увреденото имущество и да представи поисканите от застрахователя документи, пряко свързани с установяването на събитието и на размера на вредите. По делото не е спорно, че е настъпило на 27.04.2022 г. застрахователно събитие по повод на което застрахователят – ответник е платил на ищцата сумата от 242.48 лв. Спорният въпрос между страните се свежда до това дали сумата която застрахователя - ответник е изплатил на ищцата е достатъчна да покрие в пълен размер щетите по собствения на ищеца л.а., а отговорът на този въпрос се съдържа в заключението на вещното лице по САТЕ - инж. Хр.К. . **При приспадане на заплатеното преди завеждане на настоящия иск обезщетение от 242,48 лв. от по- ниската измежду определените две стойности на пазарни цени за отремониране на л.а. се получава разлика от 514,78 лв. - представляваща изменения окончателен размер на иска ,но със 78 стотинки по-малко , респ. и сумата от 514,00 лв. е дължима от ответника към ищцата, т.к. пазарната стойност на щетите по л.а. възлиза на 514,78 лв. в случай, че се приложи по -ниската пазарна стойност за възстановяване на щетите вместо определената средна пазарна цена от 903,24 лв.****

Настоящият състав намира **възраженията** на ответника за недължимост на допълнително застрахователно обезщетение за неоснователни. Съгласно **трайната съдебна практика - размера на застрахователното обезщетение е равен на действителната вреда** към момента на настъпване на застрахователното събитие. В този смисъл са и мотивите в решенията постановени по реда на чл.290 ГПК : Решение № 235 от 27.12.2013 г. на ВКС по т. д. № 1586/2013 г., II т. о., ТК, докладчик съдията Боян Балевски; Решение № 115 от 9.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 627/2008 г., II т. о., ТК, докладчик съдията Емилия В.а, които са задължителни за съда. Съдът намира за необходимо да посочи, че съгласно част от трайната практика на ВКС, цитирана по-горе, ВКС приема, че обезщетението по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената **максимална застрахователна сума**, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната **вред**, който **не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество**, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. В решение № 235/27.12.13 г. на ВКС II т.о. постановено по т.д.1586/13 е даден отговор на релевантния за спора въпрос как следва да се определи **размера на обезщетението**, като е посочено, че принципният отговор намира своята законова опора в нормата на чл.208, ал.3 КЗ, вр. с чл. 203, ал.2 КЗ, вр. с ал.4, като последната изрично урежда, че когато между страните по застрахователния договор не

е уговорено друго, то обезщетението се дължи по **действителната стойност на увреденото имущество** като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество (ал.2), т.е. по пазарната му стойност. В тази насока съдията докладчик Б.Балевски е цитирал и други решения на ВКС а именно: **Решение № 115/9.7.2009 на ВКС по т.д. 627/2008 на II т.о., Т.К . и Решение № 209 /30.1.2012 г. на ВКС по т.д. 1069/2010 II т.о. , ТК** , постановени също по реда на чл.290 ГПК.По изложените мотиви и съобразно практиката на ВКС, постановена по реда на **чл.290 ГПК**, настоящият съдебен състав намира предявения, изменен иск с цена **514.00 лв.** с правно основание чл.405, ал.1 КЗ /нов / (аналог на чл.208, ал.1 от КЗ отм.) за **основателен изцяло** и напълно доказан по размер , поради което следва да бъде уважен .

Предвид акцесорния характер на претенцията за законна лихва ВРС присъжда и **законната лихва** върху сумата от **514.00 лв.** считано от датата на подаване на исковата молба в съда и до окончателното изплащане на вземането.

С оглед изхода по спора и нормата на **чл. 78, ал.1 ГПК** съдът присъжда в полза на ищцата сторените разноси по делото, така, както са претендирани и за които са представени доказателства за реалното им извършване.

С неоспорения списък за разноси по чл. 80 ГПК, представен от адв.Р.Р. от АК Варна ищцата претендира възстановяване на два разхода - сумата от 50 лева за заплатена държавна такса и сумата от 200 лв. за депозит за САТЕ . Общия размер на реално сторените и доказани разноси по делото от 250 лв. за заплатени държавна такса и депозит за вещо лице съдът присъжда в полза на ищцата и в тежест на ответника съгласно чл. 78, ал.1 ГПК. Видно от списъка по чл. 80 ГПК (л.50) и от протокола от проведеното открито съдебно заседание от 14.07.2023 г. , процесуалният представител на ищцата желае на основание чл. 38, ал. 2 ЗАДв съдът да му присъди адвокатско възнаграждение за осъществената безплатна правна помощ на ищцата по **чл.38 ЗАДв**. В приложения по делото на л. 6 - ти в заверено за вярност с оригинал копие на Договор за правна защита и съдействие от 20.02.2023г. , списъка по чл. 80 ГПК, както и в протокола от о.с.з. от 14.07.2023 г. се съдържат данните за осъщественото пред настоящата инстанция процесуално представителство от адв.Р.Р. на ищцата при условията на чл. 38 , ал.1 т. 3 ЗАДв. За осъществената правна помощ по чл.38, ал.1 ЗАДв съдът следва да определи размер на адвокатско възнаграждение, който да възложи в тежест на ответната страна.В списъка по чл. 80 ГПК адв.Р.Р. правилно е посочил минималния размер на адвокатско възнаграждение от 400 лв., определяем по правилата на Наредба № 1/ 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения - чл. 7, ал.1 т.1 . Дължимото се на осн.чл. 38, ал.2 ЗАДв възнаграждение от 400 лв. за процесуално представителство на ищцата съдът възлага в нежест на ответника и присъжда в полза на адв.Р.Р. .

Водим от горното , съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответното дружество „Д. - О. З.“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление *** **ДА ЗАПЛАТИ** на ищцата И. И. П., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, **СУМАТА** от **514,00** лв. (петстотин и четиринадесет лева), представляваща неизплатено застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на предна дясна врата на лек автомобил *** с рег. № ***, причинени в резултат на настъпило застрахователно събитие по застрахователен договор с полица №440121031031034387, по застраховка „Каско +“ и образувана застрахователна щета № 44010312203002/28.04.2022 г., **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - **23.02.2023 г.** до окончателното изплащане на задължението, **на основание чл.405, ал.1 от КЗ (нов)** - (аналог на чл. 208 ал.1 КЗ (отменен) **вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.**

ОСЪЖДА ответното дружество „Д. - О. З.“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление *** **ДА ЗАПЛАТИ** на ищцата И. И. П., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, **СУМАТА** от **общо 250.00** лева (двеста и петдесет лева) сторените от ищцата пред настоящата инстанция **съдебно-деловодни разноски** за заплатена държавна такса и депозит за вещо лице , **на основание чл. 78, ал.1 ГПК .**

ОСЪЖДА ответното дружество „Д. - О. З.“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление *** **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат от АК Варна **Р. В. Р.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: *** **СУМАТА** от **400.00** лева (четиристотин лева) - дължимо възнаграждение за осъщественото от адв.Р. Р. процесуално представителство на ищцата при условията на чл. 38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата , пред настоящата инстанция и **на основание чл. 38, ал.2 от Закона за адвокатурата .**

ПЛАЩАНЕТО на присъдените с Решението парични вземания може да бъде извършено от ответника по посочената в исковата молба **банкова сметка**, създадена на осн. чл. 39 от Закона за адвокатурата , с реквизити IBAN *** -адв.Р. Р..

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Варненския окръжен съд в **двуседмичен срок** от връчването му на страните.

ПРЕПИС от Решението да се връчи на страните чрез процесуалните ѝм представители.

Съдия при Районен съд – Варна: _____